

Παραμύθι για την ελιά

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Μια φορά κι έναν καιρό
ζούσε σε μια
φτωχογειτονιά ένα φτωχό
μα πολύ καλόκαρδο
κορίτσι που το έλεγαν

Ελιά

Κάθε μέρα η
Ελιά γύριζε τη
γειτονιά της, έβλεπε
τον κόσμο να ζει
φτωχός και
δυστυχισμένος και
γύριζε στο σπίτι της
πολύ στενοχωρημένη.

*Κάτι πρέπει να
κάνω να τους
βοηθήσω!*

Κι από την άλλη μέρα κιόλας
άρχισε. Βγήκε στη γειτονιά,
κράτησε τα παιδιά της
γειτόνισσας, για να πάει να
δουλέψει και να μπορεί να
φέρει στα παιδιά της λίγο φαί.

Μια άλλη μέρα πήγε στη γριούλα που ήταν άρρωστη, της μαγείρεψε, της σκούπισε το σπίτι, την έπλυνε, την τάισε.

Την άλλη μέρα πάλι έβγαλε τον παράλυτο γέρο
με το καρότσι του βόλτα,
για να πάρει αέρα και ήλιο.

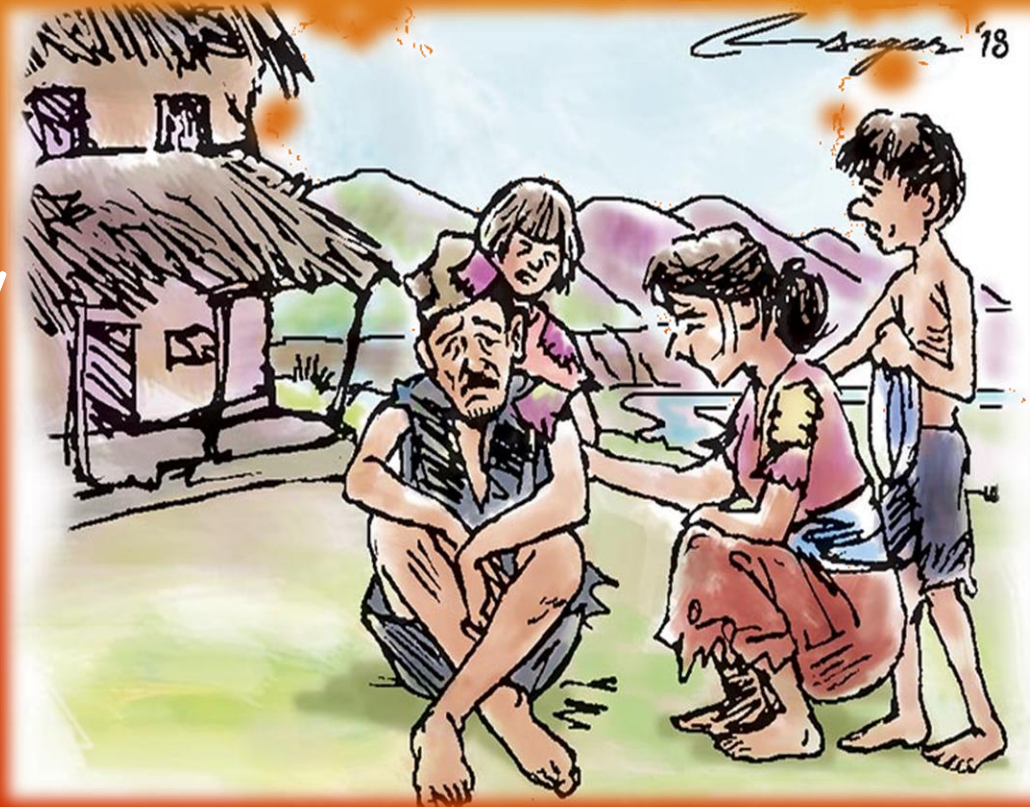

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Τα βράδια γύριζε κατάκοπη, μα ευχαριστημένη που είχε καταφέρει να δώσει λίγη χαρά στους φτωχούς ανθρώπους. Οι μέρες περνούσαν κι η

Ελιά όλο δούλευε, όλο αδυνατίζε.

Έβλεπε πως ό,τι κι αν έκανε, ο κόσμος ήταν πάντα φτωχός και δυστυχισμένος...

...και αυτό τη στενοχωρούσε πάρα
πολύ κι έτσι κάθισε στην αυλή
του σπιτιού της και συλλογιζόταν.

*Τι να κάνω;
Δεν μπορώ να
βλέπω τόση
δυστυχία!*

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μόνεση

Το σπουργίτι που την είδε τόσο στενοχωρημένη και που την αγαπούσε γιατί κάθε μέρα του έριχνε σπόρους και ψίχουλα, δεν άντεξε και πέταξε βαθιά στο δάσος. Εκεί βρήκε την καλή νεράιδα.

Τρέξε, καλή νεράιδα, η Ελιά είναι πολύ χλωμή, αδύνατη και στεναχωρημένη!

Η καλή νεράιδα ανήσυχη έτρεξε στην αυλή της Ελιάς.

Τι έχεις, Ελιά μου;

Και τι θέλεις,
δηλαδή;

Θέλω να τους γίνω
χρήσιμη, να τους
προσφέρω κάτι
πολύτιμο που να τους
δώσει χαρά!

Αχ, καλή μου νεράιδα.
Δεν μπορώ να βλέπω
τόση φτώχεια και
δυστυχία γύρω μου.

Τότε η νεράιδα την άγγιξε με το ραβδάκι της κι
αμέσως η **Ελιά** έγινε ένα μεγάλο δέντρο,
που έβγαλε φύλλα, λουλουδάκια άσπρα, που
έγιναν ελιές πράσινες και μαύρες.

Ἐπεσαν στη γη, τα κουκούτσια φύτρωσαν, έγιναν
δεντράκια και σχημάτισαν ένα μεγάλο **ελαιώνα**.

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση

Ήρθαν οι γείτονες, μάζεψαν τις ελιές, έβγαλαν λάδι, έφαγαν, χόρτασαν, ρόδισαν τα μαγουλά τους, ζωήρεψαν κι άρχισαν να χαμογελούν και να ζουν ευτυχισμένοι.

Ηλεκτρονική επεξεργασία:
Τάνια Μάνεση